

دانشگاه فنی و حرفه ای دختران ارومیه

درس هنر و تمدن اسلامی

استاد : حبیبه یوسفی

1398 _ 99

جلسه چهارم

خلفای اموی اسپانیا (۴۶۱ - ۱۳۷) هـ . ق

(۷۵۶-۱۰۳۱ ه)

در میان چند تن از خاندان اموی که از قتل عام بنی عباس در سال ۱۳۲ هـ نجات یافتند، شخصی بود بنام "عبدالرحمن" ملقب به "عادل"، وی پس از چند سال سرگردانی، از بی نظمی استفاده کرده و به مناسبت دشمنی بربراها و قبایل عرب با یکدیگر، مصمم شد که علیرغم بنی عباس، دستگاه خلافتی، جهت خود ترتیب دهد و چون مسلمانان اسپانیا را موافق یافت، به آن شبے جزیره روى آورد و در سال ۱۳۷ هـ (۷۵۶ م) توانست مسلمانان را تابع خود کرده و جلوی لشکریان عباسی را نیز بگیرد و اسپانیا را تحت قلمروی خلفای اموی اندلس درآورد.

در این هنگام شهر "قرطبه" - کردوا - از شهرهای قدیم این ناحیه واقع در کنار رود وادی کبیر به عنوان پایتخت برگزیده شد و این شهر رو به ترقی نهاد و به سرعت به اوج کمال رسید. در حقیقت قرطبه به مدت چهار قرن، متصرفی ترین و با فرهنگ ترین شهر آن روزگار بود.

مسجد جامع کبیر قرطبه گواه والا شکوه آنست ولی اوج فخر و عظمت قرطبه و سرزمین اسپانیا بی شک در حوزه‌ی خلاقیت فکری نهفته است. در این منطقه‌ی جنوبی اروپا، عده‌ای از اندیشمندان بزرگ پدید آمدند که بر سیر تفکر و علوم و ادب معاصر تاثیر گذاشتند. متفکرانی همچون "موسی بن میمون" و "ابن رشد" هر دو در قرطبه با فاصله‌ی چند سال به دنیا آمدند. اولی یهودی بود و دومی مسلمان و هر دو به عربی می نوشتد. آنها سنت کلاسیک عهد باستان را گرفتند و پس از غنی ساختن و تعدیل، آن را به قرون میانه (وسطی) تحويل دادند.

"ابن شد"، از فلاسفه‌ی بزرگ اسلامی است که در اروپا شهرت فراوانی دارد و غالباً او را شارح فلسفه‌ی ارسطو می دانند. اجداد وی در قرطبه از قضات عالی رتبه بودند. او از سینین بسیار پایین به مطالعه‌ی جامعه‌شناسی و حقوق اسلامی و طب و فلسفه پرداخت. ابن رشد در آثارش خدمات فیلسوفان بونان را ادامه می دهد ولی ابن بدان معنا نیست که او مصرف از آنها دنباله روى کرده، بر عکس فیلسوف قرطبه‌ای، تجلی رفت جریان غنی

فلسفه اسلامی است که با اندیشمندان اسلامی شرق مانند "الکندي" و "ابن سينا" آغاز شد و با متفکران و فلاسفه اندلس (اسپانیا) به اوج رسید . ابن رشد شرحی بر کتابهای ابن سينا نگاشته است .

"موسى بن میمون" که یهودیان او را موسی زمان خود یا رئیس ملت خویش می خوانند، مدتی در قاهره بسر بردو در این شهر، عمه آثارش را آفرید. او مشاغل مهمی را تصاحب کرد؛ از جمله مقام طبیی صلاح الدین و دربارش را . آثار مکتوب ابن میمون وسعت فراوانی دارد که عمه ترینش آثار طبی و فلسفی است .

مهمترین کتاب فلسفی او «دلالة الحائزین» است که حاوی خلاصه فلسفه‌ی یهود از قدیم الایام تا روزگار وی میباشد .

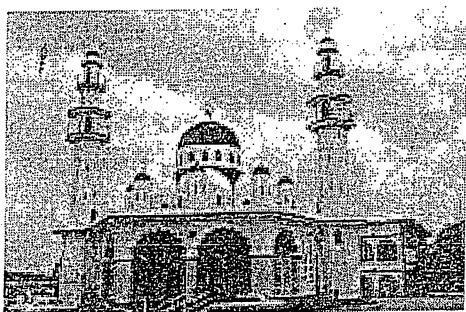
از مشهورترین جراحان عرب مسلمان ، "ابوالقاسم قرطبي" است که بسیاری از آلات و ادوات جراحی را اختراع کرده و شکل آن را در کتاب خود ترسیم کرده است و کتاب مبسوطی درباره‌ی جراحی تالیف کرده است .

گرچه جانشینان عبدالرحمن اول قادر و زیرکی وی را نداشتند ولی حکومت امویان تا سیصد سال بعد همچنان در اسپانیا و بخشی از شمال افریقا منسلط و بر جای بود؛ حتی یکی از اعقاب او به نام عبدالرحمن سوم، در سال ۳۱۶ هـ. ق (۹۲۹ م) ادعای خلافت کرد . امویان اسپانیا حامیان هنر و هنرمندان و علم و دانش بودند. در عصر آنان هنر اسلامی پایگاه‌های جدیدی حاصل کرد. امویان در سال ۳۹۸ هـ. ق (۱۰۰۹ میلادی) منقرض شدند.

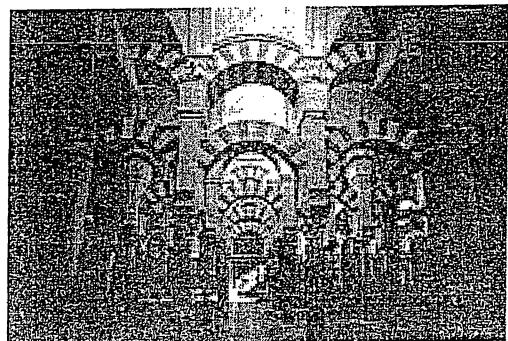
معماری : بزرگترین و باشکوه ترین بنای بر جای مانده از امویان اسپانیا مسجد جامع قرطبه است که بنای آن در عهد عبدالرحمن اول ۱۶۷ هـ. ق (۷۸۵ م) آغاز شد و در ادور بعدی تا سده‌ی پانزدهم میلادی، پیوسته ساختهای بدان افزوده شد و سرانجام به صورت یک کلیسا مسیحی درآمد .

این مسجد عظیم که بخشی از آن مشابه مسجد جامع دمشق است یک بار به دست عبدالرحمن دوم توسعه یافت و دوباره به دست "حکم دوم" ، وسعت داده شد. تزیینات این مسجد فوق العاده زیباد است . در این بنا موزائیک نیز بکار برده شده است ؛ گویا برای

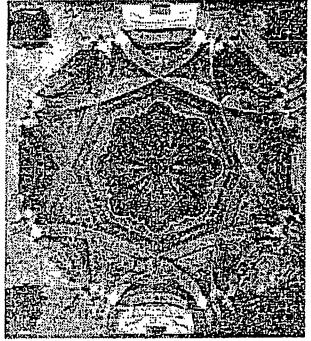
ساخت آن از هنرمندان موزائیک ساز قسطنطینیه استقاده کرده اند. عبدالرحمن سوم و منصور، آخرین خلیفه‌ی اموی اسپانیا نیز قسمتهایی بدان افزودند. این مسجد با دیوار عظیم سنگی محصور شده و قسمتهای دیگر آن به طور متناوب از سنگ و آجر ساخته شده است.

نمایی از مسجد جامع قرطبه

شبستان مسجد جامع قرطبه

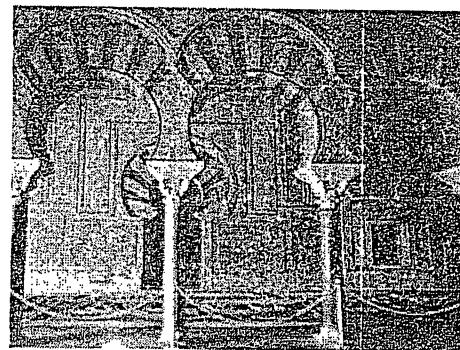

زیر گنبد مسجد جامع قرطبه

آنچه عباسیان را افتخار می‌بخشید سامرای بود و آنچه باعث افتخار امویان بود مجموعه کاخهای "مدينة الزهراء" یا «شهرگل» بود که در کنار کوهی نزدیک قرطبه توسط عبدالرحمن سوم در ۳۲۳ هـ. ق (۹۳۶ م) ساخته شده و بعدها متروک گردید. این شهر دارای دیواری بود که از سه قسمت تشیکل شده و در بالاترین قسمت، قصر ساخته شده بود؛ در قسمت میانی باغ و درختان انگور و در پایین ترین قسمت خانه‌های مسکونی و مسجد قرار داشت بنای اصلی و اساسی خانه‌ها از سنگ است و همچون بین النهرين، در

آرایش دیوارهای منازل از گچبری آزاد استفاده شده است از موارد هنر این ساختمانها، گچبریها و چندکفپوش آجری با طرحهای هندسی است.

در این بناها عوامل بیزانسی بیشتر از عناصر بین النهرين مشهود است. آشاری از نقاشی دیواری در مدینة الزهراء بدست نیامده است.

نمایی از مسجد جامع مدینة الزهراء

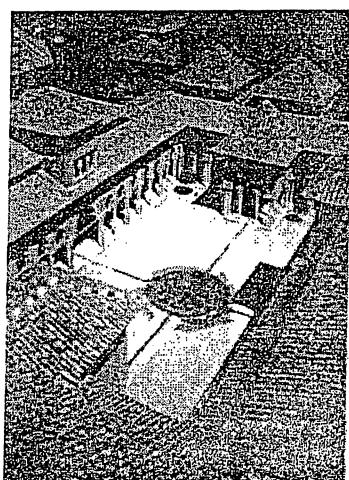
روی هم رفته معماران اسپانیا در مقایسه با همکاران خود در خاور نزدیک، با اینکه مرمر و سنگهای دیگر را در اختیار داشتند ظاهرا بیشتر تحت تاثیر شرقیها و بخصوص ایرانیها قرار گرفته و به طور وسیعی به تولید تزیینات آجری روی آوردند. معماران این دوره در ساختن طاقهای رومی (ضربی) منحصر به فرد هستند. شاهد این امر طاقهای مدور و ضربی دو و سه طبقه ای است که در قرطبه بنانمودند. سرستونها از طرحهای رومی اقتباس شده، تزیینات از سنگ مرمر و با گچبری های طبیعی با مهارت بی نظیر انجام گرفته است. همچنین تاثیر خط کوفی تزیینی را که از مشخصات دوران چهارمی است با موزائیک و کنده کاری روی سنگ در مسجد جامع کبیر قرطبه ملاحظه می کنیم.

پس از انفراض خلفای بنی امیه در اسپانیا در سال ۳۹۸ هـ. ق (۱۰۰۹ م) نوعی خلا قدرت و مدیریت به وجود آمد به طوری که حدود ۲۰ حکومت کوچک و بزرگ در این هنگام ادعای سروری داشتند و برای دست یافتن بر امپراتوری قرطبه، با یکدیگر رقابت می کردند. مسیحیت که شاهد این چنین هرج و مرج و نابسامانی حکومت های ضعیف بود، موقع را مغتنم شمرده و جنگ هایی را برای باز پس گرفتن آغاز کرد؛ اگرچه مسلمانان بار دیگر متحد شدند و سلسله هایی همچون المرابطین، الموحدین، المراوید و... توانستند

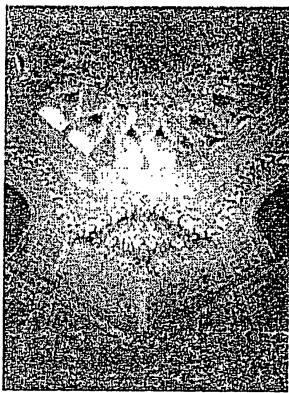
فرهنگ و تمدن اسلامی را در اسپانیا و شمال آفریقا و الجزایر و مغرب تا مدتی استمرار بیخشد.

پیش از آنکه مسیحیان، مسلمانان را از اسپانیا بیرون برانند، «غرناطه»-گرانادا- پایتخت سلسله‌ای کوچک و مستقل مسلمانان در اسپانیا به نام «نصری‌ها» بود که از ۶۳۳ تا ۸۹۶ هـ. ق (۱۲۳۷-۱۴۹۲ م) در آن سرزمین فرمانروایی می‌کردند.

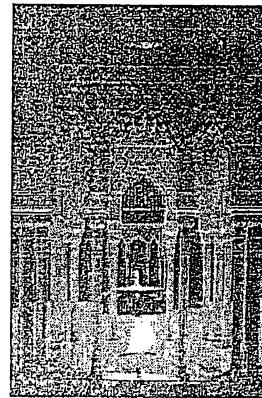
با شکوه ترین بنای بر جای مانده از این روزگار، قصر افسانه‌ای «الحمراء» است که توسط شاه یوسف اول و پسرش محمود پنجم در حدود ۷۴۴ هـ. ق (۱۳۴۵ م) ساخته شد. الحمرا که به معنای رنگ قرمز است از آن جهت به این قصر اطلاق شده است که آجرهای دیوار خارجی آن به رنگ قرمز می‌باشد. این قصر در دامنه‌ی ارتفاعات مشرف به گرانادا ساخته شده. این بنا از سه قسمت تشکیل شده است. ایوان برای بار عاص سلطان و رسیدگی به کارهای دربار، تالار مرکزی در وسط مجموعه و تالار سفرا، قسمت شرقی این ساختمان، حرم‌سرا، بزرگترین تالار پذیرایی و تالار شیرها است که با آب نمای حوض و فواره و مجسمه‌های شیر تزئین یافته در امتداد این محل، آرامگاه خانوادگی شاهان نصری قرار دارد. این بنا از لحاظ هنری یکی از عالی ترین مدارج را دارد. تنوع تزئینات آنچنان است که گویی هنرمندان خواسته اند تمامی تجربیات هنرمندان دنیای اسلام را یکجا گرد آورند.

نمایی از مجموعه‌ی «الحمراء» - اسپانیا

نمایی از مفرنس کاری کاخ الحمراء

نمایی از کاخ الحمراء - حیاط شیران

در این بنا استفاده از خوشنویسی نیز حیات مجدد یافت و به غیر از خط کوفی که در این هنگام از رونق می‌افتد خطی شبیه به «نسخ» که در این ناحیه به خط «مغربی» مشهور شده بود، در قسمت‌های متعدد بنا به کار رفت.

نمونه‌ای از خط مغربی - الحمراء

سفالگری پیشرفتی اسپانیا تاثیر عمیقی بر سفالگری اروپا در قرن ۱۲ میلادی (۶ هـ ق) گذاشت. از مهمترین مراکز تولید سفال در اسپانیای مسلمان، شهر «مالاگا» بود که مصری‌ها را نیز از تولیدات هنرمندانه‌ی خویش متاثر ساخته بود.

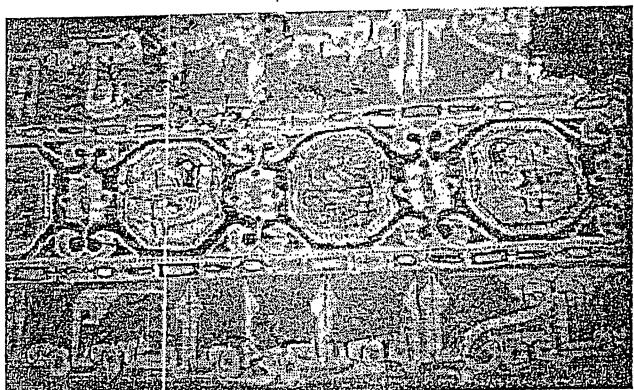
باوندگی: پس از فتح اسپانیا توسط مسلمانان به سال ۳۹ هجری، صنایع و حرف اسلامی و خاورمیانه به اروپا راه یافت. محمد ادریس (جغرافی دان مراکشی) و مورخ عرب می گوید:

«که در آلمانیا در اندلس ۸۰۰ کارگاه باوندگی برای ساختن منسوجات و حریر فاخر وجود داشت». در نقاط دیگر از قبیل مرسیا، سویل، غرناطه، و مالاگا در جنوب نیز منسوجات بافته می شد.

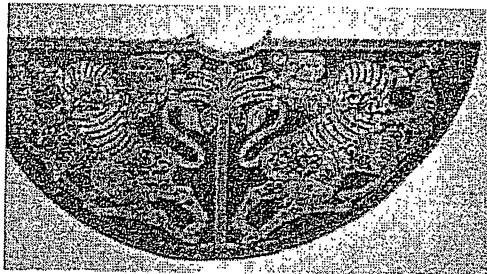
از مشخصات منسوجات اندلس در قرن پنجم و ششم هجری، طرح های درشت اشکال انسان و حیوانات پرندگان است. تولید ابریشم مسلمانان در اندلس نیز، مانند سفال هایشان شهرت فراوان داشته و بیشتر ثروت شهر غرناطه از راه پارچه های ابریشم زربفت فراهم می شده است.

اگرچه مقدار ناچیزی از بافته های آن روز به دست ما رسیده است، اما نقش پارچه ها بعضا از هنر ساسانیان متاثر بود و برخی نیز با مارک های خانوادگی و فرم های هندسی محدود می شدند برخی هم دارای کتبه های خوشنویسی به نام بافته پا کسی بودند که پارچه یا ضریح به او اهدا شده بود.

در سده ی هشتم هجری، نقش نیلوفر آبی نقش خاص چینی بود، که در زربفت های اسپانیا راه یافت.

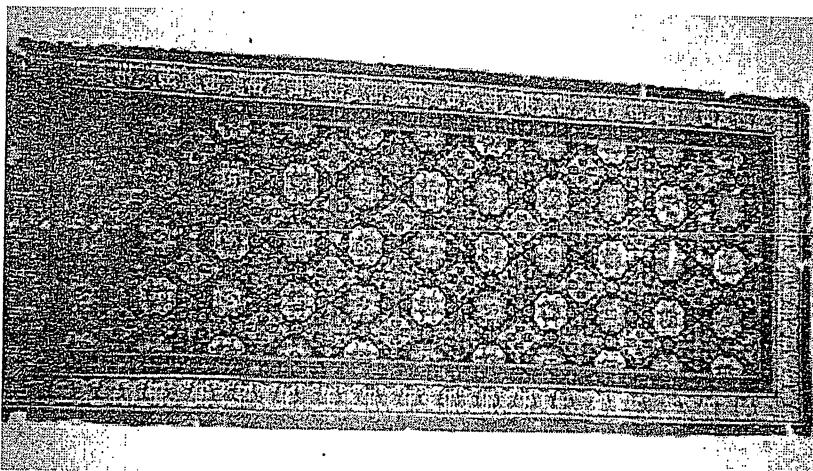

تمونه ای از پارچه ای ابریشمی به خط کوفی - اسپانیا

چبه ی تاج گذاری امپراتور روم - گلابتون دوزی

قالی بافی: در زمان نصری ها کارخانجات فرشبافی نیز برپا شد و در اینجا بود که فرش های اولیه ی اروپایی بافته شد، که قطعاتی از این فرش ها در شهر فسطاط مصر یافت شده است. نقش این فرش ها هندسی، و دارای حاشیه های ملهم از خط کوفی است که در رنگ های قرمز، آبی، سبز و قهوه ای به کار رفته است.

نمونه ای از فرش دستبافت - اسپانیا